JE MAINTIENDRAI

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XLII. ZATURDAG den 30sten DECEMBER 1854. No. 52.

Het is genoeg bekend, waarin de groote hervorming der graanwetten heeft bestaan,—een der gewigtigste hervormingen welke Engeland in de laatste jaren onderging. Na een langdurigen stryd van vele jaren zyn de regten op den invoer van vreemd graan afgeschaft, en een tarief van schaalregten (namelyk, invoerregten die hooger waren, naar mate de graanpryzen daalden), is sedert February 1849 voor goed vervangen door een onbeduidend vast regt van 1 shilling per quarter tarwe—(ca. *f* 0,20 Ct. per mud.)

Drie jaren zyn er sedert dat merkwaardig tydstip verloopen, en gedurende dien tyd is de aandacht van beide partyen aanhoudend gevestigd gebleven op de uitwerking, welke het aangenomen stelsel ten opzigte van den landbouw en van de algemeene welvaart zou hebben. Elke schyn van achteruitgang, iedere min gunstige omstandigheid werd door de voorstanders van het vorige stelsel zorgvuldig aangegrepen, om het noodlottige van den ingeslagen weg te betoogen, en om zoo mogelyk een terugkeer te bewerken naar het geliefkoosd monopolie.

Van de andere zyde was men even yverig in de weer om die bestrydingen te wederleggen, en om den zich overal ontwikkelenden voorspoed, en de voorteekenen eener nog ongekende welvaart by iedere schrede aantetoonen, dikwyls uit dezelfde feiten, waaruit de tegenstanders Engelands ondergang voorspelden.

Aan welke zyde de ware weg tot volkswelvaart is gelegen, is thands niet twyfelachtig meer, en by gebrek aan andere bewysen, zou het reeds genoegzaam kunnen opgemaakt worden uit de aanmerkelyke vorderingen, welke het vrye-handel stelsel sedert de laatste jaren in de opinie heeft gemaakt, zoowel onder de groote landeigenaars zelve, als onder de massa van het volk, die de voordeelen van goedkooper levensmiddelen en van de vermeerdering van productie, welke daardoor langs honderd verschillende wegen ontstaat, in ruime mate hebben ondervonden en leeren doorzien.

Het is hoogst nuttig om eenige dier gevolgen nategaan en te overwegen.—Volgde men vroeger met belangstelling de redenen, welke door de voorstanders van het nieuwe tot verdediging hunner *plannen* werden aangevoerd,—thands is het dubbel leerzaam en belangwekkend om nategaan of die vorige argumenten en voorspellingen gegrond waren of niet, en of de les der theorie wezenlyk door de praktyk is geldig bevonden. Uit dat oogpunt vooral zyn de laatste drie jaren van het hoogste gewigt te noemen, zoowel voor Engeland, als voor elk ander volk dat naar dezelfde welvaart wil streven, langs denzelfden weg van voorzigtige en trapsgewyze hervorming.

Daarom geven wy hier eenige beschouwingen over de uitwerking van het Vrye Handel stelsel, voornamelyk overgenomen uit de Edinburgh Review, waaruit wy datgene wat wy voor onze lezers minder belangryk achtten, hebben weggelaten of onder anderen vorm gebragt.

Een aanmerking, die zeer algemeen tegen den vryen handel gemaakt wordt, is deze, dat de arbeidsman daarby schade lydt, daar zyn dagloon tegelyk vermindert, wanneer de prys van het voedsel minder wordt door de vrye toevoeren van vreemd graan. Hiertegen kan de ondervinding der laatste twee jaren worden overgesteld, en niet alleen deze, maar die van elk jaar, waarin er overvloedig en alzoo goedkoop voedsel was. In elk geval, waarin dit plaats vond, is de toestand der arbeiders, en vooral die der landbouw arbeiders, welvarend geweest. Op verschillende tyden sedert de uitvoering van het stelsel van koornwetten dat in 1815 begon, en sedert het monopolie van de inlandsche markt aan den landbouwer werd verzekerd,—hetzy door geheele afwering van buitenlandsch graan totdat het koorn buitensporig hooge pryzen bereikte, hetzy door een tarief van regten dat byna met uitsluiting gelyk stond,—zyn er door comités van beide de Huizen van het Parlement by daling der graanpryzen menigvuldige onderzoeken ingesteld naar de oorzaken van den achteruitgang van den landbouwstand; maar by elk dier onderzoeken bleek het dat de landbouw arbeiders eer in ruimer, dan in bekrompener middelen waren.—In 1847, door het mislukken van den aardappelen oogst, en de ten gevolge daarvan vermeerderde navraag naar elk ander soort van voedsel, stegen de pryzen buitensporig in vergelyking met die der voorgaande jaren; de toestand der arbeidende klassen, en voornamelyk der landbouwers, was alzoo van hagchelyken aard, zoodat zy het in vele gevallen onmogelyk vonden om van hunne winsten te bestaan, en zich in schulden moesten steken, wilden zy de noodzakelykste levensmiddelen verkrygen.—Sedert dien tyd zyn er twee jaren van Vryen Handel en van matige pryzen geweest; en ofschoon diezelfde arbeiders op sommige plaatsen zyn genoodzaakt geworden om een vermindering van dagloon te ondergaan, zoo is hunne toestand niettegenstaande verbeterd; niet alleen hebben zy overvloediger voedsel en beter kleeding dan zy zich vroeger konden verschaffen, maar het is bekend dat zy in staat zyn geweest om de schulden aftelossen, die zy in 1847 hadden moeten aangaan.—In alle andere ambachten is er geen sprake geweest om de dagloonen te verminderen; integendeel,—voor hem, die aandachtig toeziet, zyn er geene redeneringen en argumenten noodig, om aantetoonen dat de toestand der arbeiders aanmerkelyk verbeterd is.—En by den graad van verlichting die tegenwoordig onder hen heerscht, is het evenmin noodig te zeggen, "dat zy zeer goed weten, waarom dit gebeurt."

En dit laatste is een zekere waarborg tegen den terugkeer van het beschermend stelsel.—Niet alleen dat de arbeiders weten waarom zy en hunne gezinnen beter zyn gevoed, gekleed en gehuisvest, en waarom zy thans minder vrees voor gebrek aan werk behoeven te hebben, maar zy weten ook dat geen beschermende regten hun het minst zouden kunnen helpen; maar dat er integendeel minder vraag naar hun arbeid zou zyn, onder een stelsel dat de producten van vreemde markten weert.—Zy weten dat zy alsdan zouden genoodzaakt zyn om zich met lager dagloonen te vergenoegen, en dat zy met ligter beurzen de zwaardere eisch van den bakker zouden moeten voldoen.

Het is niet, dat de Engelsche daglooners, wier arbeid in de behoeften der inlandsche markt moet voorzien, de hooge belangrykheid dier markt ontkennen of voorbyzien; geenszins; maar zy weten ook, dat die inlandsche markt nimmer zoo uitgebreid en zoo goed is, als wanneer de massa van het volk, overvloedig, dat is, goedkoop, voedsel hebbende, nog iets overhoudt om daarvoor andere zaken te koopen. Voorzeker, de zaak der bescherming moet niet naar bondgenooten zoeken onder de arbeiders van Engeland.

Een geliefkoosd en verleidelyk argument is, dat de wering van buitenlandsche producten ten gevolge heeft, dat de inlandsche industrie in dien tyd vorderingen maakt, en eindelyk wordt in staat gesteld, om de kunstmatige bescherming te ontberen, en zonder dien steun met de vreemden te kunnen mededingen. Dit is geheel en al begoocheling. Het zou onmogelyk zyn, om in eenig land eenigen aanzienlyken tak van nyverheid aantetoonen, welks opkomst aan dergelyke oorzaak is toe te schryven. En echter is het onder dit voorgeven tot nu toe aan het Fransche gouvernement gelukt, om de natie te overtuigen, dat zy er uiterst veel voordeel by heeft, indien zy het inlandsche yzer tweemaal duurder betaalt, dan den prys, waarvoor zy het binnenlandsche zou kunnen verkrygen. De bekende Michel Chevalier, een der kundigste Economisten van den tegenwoordigen tyd, heeft berekend dat het Fransche volk sedert de vrede van Parys hierdoor een verlies heeft ondergaan van niet minder dan 600 millioen guldens; die ontzaggelyke som is hetgeen meer betaald is, ten gevolge der kunstmatige duurte; en zoo dit bedrag als kapitaal was uitgezet, zou de interest daarvan genoeg zyn, om jaarlyks evenveel yzer in Engeland te koopen, als er in al dien tyd, ten gevolge dier kunstmatige schikking, werkelyk in Frankryk is voortgebragt.

Elk welgezinde wil *bescherming* der inlandsche nyverheid.—Wie zou dit ook niet? Het verschil is slechts in de middelen. De eene party wil beschermen door de mededinging afteweren voor die takken van nyverheid, welke, volgens hare meening, zonder dat nooit voordeelig kunnen werken; maar er is een andere en betere wyze van bescherming, namelyk om zooveel mogelyk die *takken* uittebreiden, waarvoor de ingezetenen uit zich zelf den meesten aanleg toonen, en om aan het kapitaal en de moeite van de arbeiders in die takken de meest mogelyke winsten te verzekeren. Die bescherming nu wordt het best door de regering daargesteld, wanneer zy de nyverheid van het land aan haar zelve overlaat; want men kan zeker zyn, dat het eigenbelang der personen hen altyd zal aansporen, om datgene te verkiezen, waar de meeste winsten te verkrygen zyn. Er is inderdaad geen tusschenkomst tusschen de vrye bewegingen der ingezetenen te bedenken, in welken vorm het ook zy, die niet schadelyk moet wezen; maar de bemoeijingen der wetgeving in handelszaken zyn dàn vooral nadeelig, wanneer men takken van nyverheid wil doen ontstaan en koesteren, waarvoor andere landen grooter aanleg bezitten. Zoodra vreemde producten van de inlandsche markt worden geweerd door het opleggen van invoer-regten, moet het gevolg natuurlyk zyn, dat de verbruikers duurder betalen, ook voor de inlandsche voortbrengselen van denzelfden aard;—terwyl de voortbrengers van andere artikelen, die op voordeeliger voorwaarden dan in het buitenland kunnen gemaakt worden, daardoor worden uitgesloten van de markt, die hun natuurlyk was aangeboden, namelyk door de aanvoerders der nu geweerde producten.

Nu vraagt men: "hoe kan een land gebaat worden door deze inmenging en verandering van den eenvoudigen loop van zaken, dien de natuur van zelve aanwees?—A kan in Engeland iets voor *f* 20 maken, dat hy voor *f* 25 in Frankryk kan verkoopen, en B kan in Frankryk iets voor *f* 20 voortbrengen, waarvoor hy in Engeland *f* 25 kan krygen. Het is duidelyk dat beide landen by zulk eene ruiling moeten winnen, daar toch noch Engeland, noch Frankryk dien prys van *f* 25 aan vreemden zouden betalen, indien zy die voortbrengselen voor minder geld by zich te huis konden verkrygen; maar nu krygt Engeland lust om de Engelsche voortbrengers van het een of ander voorwerp, dat goedkooper in Frankryk gemaakt wordt, te beschermen, en bezwaart den invoer van dergelyke goederen met een invoerregt van *f* 10. Alsdan heeft dit plaats: zoodra de Engelsche fabriekant dat voortbrengsel kan leveren tegen minderen prys dan den prys, waartegen het vroeger uit Frankryk werd aangeboden, plus het nu opgelegen invoerregt,—zoo heeft hy het monopolie der Engelsche markt, en hy doet zyne landgenooten duurder betalen, dan indien men had toegelaten, dat deze Fransche artikelen bleven koopen. Als het daar nu by bleef, zoo ware het reeds een belangryk nadeel; maar het blyft daar niet by. Frankryk is nu beroofd van zyn gewone markt voor den *verkoop* van

een zeker bedrag van zyn producten, en is dus niet meer in staat, om die goederen te *koopen*, die vroeger door den Engelschen fabriekant A werden geleverd. Deze verliest dus de winst die hy vroeger had, en toch, hy had een veel grooter regt om ten opzigte van die winsten "beschermd" te worden, dan zyn landgenoot, die zyn monopolie-handel alleen kan volhouden door aan ieder der verbruikers een extra last opteleggen. Men zegge niet, dat de nyverheidstak, die alzoo onregtvaardig werd aangekweekt, grooter winsten aanbrengt dan die waaraan men de bescherming onttrok; het tegendeel heeft plaats, ook kan men niet zeggen, dat zy die door het monopolie werden aangelokt om hunne kapitalen in den beschermden tak te plaatsen, alzoo een grooter winst daarvoor krygen, dan het gemiddeld bedrag van andere kapitaal- en nyverheidwinsten in het land; dat kan ook niet zyn, want het zou onmiddelyk ten gevolge hebben, dat meer kapitalen daarin wierden aangewend; er zou meer worden voortgebragt, zoodat de pryzen zouden dalen, en daarmede de winsten. Alzoo wordt aan eenige weinigen een winst verzekerd, maar ten koste

a. van een gelyk getal andere voortbrengers, die beroofd worden van de eenige bescherming die een regering ooit *kan* verleenen, maar die zy altyd *moet* verleenen.

b. van al de verbruikers; de geheele natie wordt verarmd, door dat zy meer moet betalen voor hetgeen zy verbruikt.—*Economist van* 1852.

(Wordt vervolgd).

BEKENDMAKING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 29 December 1854.

HET bestuur alhier uit Caracas mededeeling ontvangen hebbende, dat by de Provinciale deputatie thans een besluit is genomen, dat geene vreemdelingen handwerken mogen uitoefenen zonder certificaat hunner consuls, zoo heeft de heer Gouverneur a. i. het raadzaam geacht dit ter kennis van belanghebbenden te brengen, opdat degene, welke van hier naar Venezuela vertrekken met het oogmerk om daar eenig handwerk uitteoefenen, het bewys hunner nationaliteit medenemen [illegible]

[illegible]

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 27 December 1854.

BY beschikking van den 21 dezer No. 810, zyn door den heer Gouverneur a. i. dezer kolonie, onder nadere goedkeuring des Konings, tot leden van den Kolonialen Raad, benoemd:

de heer *Jacob Senior Jr.*, ter vervulling van de vacature, ontstaan door het overlyden van het lid den heer *A. H. Senior*.

by herkiezing, de heer *C. M. Gaerste*, welke als oudst lid aan de beurt was, om met primo January 1855 af te treden;—

terwyl by beschikking van den 22 daaropvolgende No. 812, is bepaald: dat het Voorzitterschap in het Collegie der Wees- onbeheerde en desolate Boedelkamer alhier, gedurende het jaar 1855 aan gemelden heer *Gaerste* blyft opgedragen.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 27 December 1854.

BY beschikking van den Heer Gouverneur a. i. dezer kolonie dd. 22 dezer, No. 815, is, onder nadere goedkeuring des Konings, by herkiezing, tot lid van de Regtbank alhier benoemd, de Heer *Felix Vidal*, welke als oudst lid aan de beurt was om met 1°. January 1855 af te treden.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 29 December 1854.

DE Heer Gouverneur a. i. dezer kolonie heeft by beschikking van den 27 dezer, No. 821 bepaald dat, gedurende het binnenlandsch verlof van den Klerk by den Deurwaarder en Geregtsbode der Regtbank alhier, diens betrekking zal worden waargenomen door den Heer Jan *Hendrik Besuyen*.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 29 December 1854.

NAMENS den Heer Gouverneur a. i. wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 6 January 1855, als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 11½ oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

ADMINISTRATIE van FINANCIEN.

Gouvernements Wissels.

OP aanstaanden Dingsdag, den 2 January 1855, zullen door het Gouvernement dezer kolonie verkocht worden Wissels op het Ministerie van Kolonien, ten bedrage van *Vyftien Duizend Gulden*, betaalbaar drie maanden nazigt, met bepaling dat het aanbod van agios in decimalen met geheele centen te berekenen, zal worden aangenomen.

Die daarin gading hebben, gelieven zich ter Administratie van Financien met beslotene biljetten van inschryving te vervoegen op bovengezegden datum, uiterlyk tot en met vallen van het middagschot.

De belanghebbenden worden verzocht om by de opening der biljetten tegenwoordig te zyn of wel zich daartoe door iemand anders te doen vertegenwoordigen.

Curaçao den 29 December 1854.
De waarnemende Administrateur
van Financien,
GORSIRA.

ADMINISTRATIE van FINANCIEN.

Publieke Inschryving.

BENOODIGD zynde tot het bakken van brood voor het Garnizoen, enz. eene hoeveelheid van meer of min *Zes duizend ponden Tarwe meel*, leverbaar in het Magazyn, zoo zal de leverancie daarvan aan den voordeeligsten inschryver worden verleend, overeenkomstig de bepalingen, voorkomende in de Gouvernements beschikking van den 10 September 1853 No. 470, (zie Publicatie-blad [illegible]

[illegible] de monsters zullen ter Administratie van Financien worden aangenomen op aanstaanden Dingsdag, den 2 January 1855, uiterlyk tot en met het vallen van het middagschot, zullende de biljetten, waarin de aantebiedene pryzen niet duidelyk vermeld, doorgehaald of veranderd zyn, niet in aanmerking komen. Wordende de belanghebbenden verzocht om by de opening der biljetten tegenwoordig te zyn of wel zich daartoe door iemand anders te doen vertegenwoordigen.

Curaçao den 29 December 1854.
De waarnemende Administrateur
van Financien,
GORSIRA.

ADMINISTRATIE van FINANCIEN.

Publieke Inschryving.

BY het bestuur van Bonaire benoodigd zynde eene hoeveelheid van meer of min 800 *schepels maïs, gaaf en goed, aldaar te leveren vóór den 14 der aanstaande maand January*, zoo zal die leverancie worden verleend aan den gene, die de aannemelykste aanbieding doet, by besloten biljet van inschryving, welke ter Administratie van Financien zal worden aangenomen op aanstaanden Dingsdag, den 2 January 1855, uiterlyk tot en met het vallen van het middagschot; wordende hierby bepaald:

1. dat met het inschryvingsbiljet zal moeten worden overgegeven het monster van de maïs, welke men aanbiedt te leveren;
2. dat de inschryvingsbiljetten en monsters, welke met het vallen van het middagschot niet zyn of worden ingeleverd, niet in aanmerking zullen komen;
3. dat byaldien de te Bonaire geleverd wordende maïs, door het bestuur aldaar mogt bevonden worden niet gaaf en goed te zyn, overeenkomstig het goedgekeurde monster, de leverancier zal moeten gedogen, dat de benoodigde hoeveelheid maïs voor zyne rekening worde aangekocht.
4. dat de eenmaal ter administratie van financien ingeleverd zynde biljetten niet zullen kunnen teruggenomen, noch door anderen vervangen worden.

De belanghebbenden worden verzocht om by de opening der biljetten tegenwoordig te zyn of wel zich daartoe door iemand anders te doen vertegenwoordigen.

Curaçao den 29 December 1854.
De waarnemende Administrateur
van Financien,
GORSIRA.

ADMINISTRATIE van FINANCIEN.

Publieke Inschryving

WEGENS den verkoop van meer of min 17,700 *lb. roodverwhout, afkomstig van Bonaire*, te bezigtigen in 's Landsmagazyn alhier.

De genen, die daarin gading hebben, gelieven zich by beslotene biljetten van inschryving ter opgemelde Administratie te vervoegen, alwaar die biljetten zullen worden aangenomen op aanstaanden Dingsdag, den 2 January 1855, uiterlyk tot en met het vallen van het middagschot.

De belanghebbenden worden verzocht om by de opening der biljetten tegenwoordig te zyn of wel zich daartoe door iemand anders te doen vertegenwoordigen.

Curaçao den 29 December 1854.
De waarnemende Administrateur
van Financien,
GORSIRA.

WAARSCHUWING.

DE ondergeteekende ambtenaar, waarschuwt hierby allen, die het mogt aangaan, om den slaaf FERDINAND, het eigendom des Heeren ADRIAAN VOS, op eenigerlei wyze in zyne voorvlugtigheid behulpzaam te wezen.

Curaçao den 28 December 1854.
De Prokureur des Konings,
Mr. H. W. DE QUARTEL.

☞ DE aangekondigde Brieven zakken voor St. Thomas en Europa, ter verzending per Z. M. Brik de LYNX, zullen op Woensdag, den 3 January e. k., des namiddags *precies* te 3 ure gesloten worden.

Curaçao den 29 December 1854.
De Commis, belast met de
Post-directie,
JOHN C. GAERSTE.

Lyst van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Juan José Mendoza.	Judith Wolff.
Manuel A. Paez.	Isaac Penso.
MariaPoloniaJacman.	D. Lopez Henriquez.

Curaçao den 29 December 1854.
De Commis, belast met de
Post-directie,
JOHN C. GAERSTE.

CURAÇAO.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.—*December.*

22 eng. brik Philip Dean, Le Coutein, Liverpool.
ven. golet El Coriano, Casseres, Coro.
23 deen. „ Zoila, Aispurua, Maracaibo.
ven. „ Am.Julia, Thielen, Pto.Cavello.
27 ned. bark Silania, Flemming, „ „
fr. brik Francis, Morin, St. Thomas.
ned. golet Cuatro de Marzo, Penso, Coro.
„ „ Curaçaosche Pakket, van der Singel, Coro.
ven. „ Emilio, Pocaterra, Maracaibo.
ned. „ Adelaida, van Grieken, Bonaire.
„ „ Antonia, Leyba, Maracaibo.
sp. „ Iberia, Jorges, St Jago de Cuba.
ned. „ Hendrina, Taylor, Kingston.
am. brik William Clark, Daley, St. Thomas.
28 ned. boot Maria, Dammers, Bonaire.
„ golet Prudencia, Heiliger, Bonaire.
„ „ Dantes, Leyba, Carthagena.

UITGEKLAARD.—*December.*

22 ven. golet Am. Mita, Martines.
n. gr. brik Union, de Armas.
ned. golet Gran Maria, Salsedo.
„ bark Minerva, Capriles.
am. golet Miranda, Manly.
23 ned. „ Essex, Neuman.
„ „ Ofir, Pinedo.
„ brik Pegasus, Bloksiel.
„ bark Gezaghebber Boyé, Vos.
27 ven. golet Emilio, Pocaterra.
ned. bark Silania, Flemming.
am. brik William Clark, Daley.
ned. golet Franklin, Rojer.

28 ven. golet Am. Julia, Thielen.
„ „ El Coriano, Casseres.
ned. „ Cuatro de Marzo, Penso.
ven. „ Victoria, Olivares.
n. gr. „ Margaritha, Gutierres.
ned. „ Esther, Conquet.
29 „ boot Maria, Dammers.

Z. M. Schoener DE WESP, Kommandant Luitenant ter Zee 1e. kl. R. C. SLOOS, is verleden Maandag, den 25 dezer, naar Suriname vertrokken.

De Nederlandsche Schoenerbrik PRECIOSA, Kapitein K. OUWEHAND, is gisteren van Amsterdam alhier aangekomen.

Maandag den 25, 's morgens, is de bark SILANIA van Pto. Cabello aangekomen zonder den brievenzak medetebrengen. Naar men verneemt is de Venezolaansche pakketschoener van St. Thomas naar Pto. Cabello vertrokken een dag voor de aankomst van de Europesche stoompakket aldaar; deze pakket moest dan later dan gewoonlyk aangekomen zyn. De brievenzak voor Curaçao ligt waarschynelyk nog op St. Thomas, wachtende naar eene gunstige gelegenheid om herwaarts te worden verzonden.

Met de aankomst van een vaartuig van St. Thomas, verleden Maandag, zyn alhier brieven uit Europa ontvangen, als ook de *Willmer & Smiths European Times* van den 1 December.

In de *European Times* wordt kennis gegeven dat het stoomschip Magdalena van de Koninklyke Stoompakket Maatschappy door het gouvernement zal gebezigd worden om troepen-versterkingen naar de Krim over te brengen, en dat dientengevolge de brievenzakken voor de West Indien, Honduras of Mexico, den 17 December niet verzonden zullen worden; de Courant van den 16 zal echter als naar gewoonte uitgegeven en aan de inteekenaars by de eerste en geschiktste gelegenheid toegezonden worden.

De nadeelige gevolgen van den oorlog laten zich reeds in de West Indien ondervinden.

In de *European Times* van den 1 December wordt met groote letters aangekondigd:

De groote veldslag by Inkermann.—Eene andere groote overwinning, waarby 8000 Engelschen en 6000 Franschen tegen over 60,000 Russen gestaan en, na een hevig gevecht van 8 uren, hen verslagen hebben met een verlies aan de zyde van de Russen van 15,000 man aan dooden, gekwetsten en krygsgevangenen.

Het gevecht heeft plaats gehad op den 5 November.

Het rapport van Lord Raglan betreffende dit gevecht, gedagteekend vóór Sebastopol 8 November, aan den Hertog van Newcastle, eindigt als volgt:—

„ Het is moeijelyk met eenige juistheid het getal troepen, door den vyand in het gevecht gebragt, te bepalen. De gesteldheid van den grond veroorloofde geene groote ontwikkeling van zyne magt; de aanval geschiedde naar een stelsel van herhaalde stormloopen met zware massas kolonnen, doch de groote menigte, welke na den terugtogt in de vlakten is opgemerkt geworden, doet my veronderstellen dat er niet minder dan 60,000 man in het gevecht zyn geweest. Het verlies was ontzettend; men berekende dat zy omtrent 5000 dooden op het slagveld gelaten hebben, en dat hun geheel verlies aan dooden, gewonden en krygsgevangenen, 15,000 man bedroeg.

„ Het zal Uwe Genade verwondering baren te vernemen dat het getal Britsche troepen, die werkelyk deel in het gevecht genomen hebben, weinig meer dan 8000 man bedroeg, terwyl de afdeeling fransche troepen onder Generaal Bosquet slechts 6000 man sterk was; zynde de overige fransche troepen, waarover op de plaats kon beschikt worden, in reserve gehouden.

„ Ik moet hierby melding maken, dat terwyl de vyand onzen regtervleugel aanviel, hy tegelykertyd den linkervleugel der fransche verschansingen bestormde en werkelyk binnen twee batteryen drongen, doch hy werd op eene schitterende wyze met groot verlies terug gedreven en tot onder de muren van Sebastopol kort op de hielen vervolgd."

Het verslag van Generaal Canrobert aan den Minister van Oorlog van Frankryk is gedagteekend van zyn hoofdkwartier voor Sebastopol, den 7 November en komt zakelyk overeen met dat van Lord Raglan. De Fransche opperbevelhebber schat echter het getal Russische troepen, die den aanval gedaan hebben, op 45,000 man, en het verlies aan dooden, gekwetsten en krygsgevangenen op 8000 tot 10,000 man. De Engelsche troepen waren, volgens dit verslag, 6000 man sterk.

Volgens dit verslag verloren de Engelschen in dat gevecht 2400 man aan dooden en gekwetsten. Er sneuvelden 3 Engelsche Generaals en 4 worden onder de gekwetsten geteld. De Franschen verloren 1726 man aan dooden en gekwetsten, onder de gesneuvelden telt men een generaal en een kolonel.

Het verslag van Generaal Prins Mentschikoff is gedagteekend den 6 November en verschilt, natuurlyk, grootendeels met het verslag van Lord Raglan en met dat van Generaal Canrobert. Het getal Russische troepen, die in het gevecht deel genomen hebben, wordt niet opgegeven, doch wel dat der regementen van de 10, 11, 16, 17 afdeelingen, in het geheel 12. Generaal Dannenberg, opperbevelhebber van het 4e. korps infanterie, voerde het bevel over deze troepen. De eerste aanval was, naar luid van dit legerberigt, voorspoedig; de fortificatien der Engelschen werden veroverd en 11 stukken geschut vernageld. Ongelukkiglyk raakten in deze eerste beweging, de bevelhebbers der troepen, die de verschansingen en redouten aanvielen, gekwetst, en terwyl dit voorviel kwamen de Fransche troepen tot hulp van de Engelschen opdagen. De belegerings artillerie van deze laatste werd op het veld in slagorde gesteld, en het was toen niet meer mogelyk voor het Russische veldgeschut met eenig gunstig gevolg hiertegen te kampen. Het grooter getal scherpschutters van den vyand rigtte eene groote verwoesting aan onder de artillerie paarden en artilleristen en ook onder de ruitery. Deze omstandigheid maakte het onmogelyk, tenzy met groote opoffering van manschappen, om de redouten, welke de Russen begonnen hadden gedurende het gevecht optewerpen, ter bestryking der stellingen van den vyand, te voltooijen.

De terugtogt naar Sebastopol en over de brug van Inkermann werd in goede orde bewerkstelligd en het veldgeschut mede gevoerd.

De Grootvorsten Nicolaas en Michael bevonden zich in het midden van het verschrikkelyk vuur en gaven het voorbeeld van bedaarden moed in het gevecht.

Er werd een ander aanval op de fransche batteryen gedaan en 15 stukken geschut werden er vernageld.

Het verlies aan dooden was nog niet met naauwkeurigheid bekend, maar het getal gekwetsten beliep 3,500 man en 109 officieren. Er sneuvelden 3 generaals en 5 kolonels.—Onder de gekwetsten worden 2 generaals, 1 kolonel en 1 kapitein van de ruitery geteld.

Uit dit verslag blykt duidelyk dat de Russen een zeer groot verlies aan manschappen geleden hebben.

In een berigt in de *Moniteur* wordt gezegd dat, volgens een nader verslag van Generaal Canrobert, het verlies der Russen 15,000 man aan dooden en gekwetsten bereikt heeft, en dat de Engelschen 5000 Russen, die in dien veldslag gesneuveld zyn, begraven hebben.

De *Moniteur* beweert dat het tweede verslag van Generaal Canrobert de naauwkeurigheid der schatting van Lord Raglan, betreffende het verlies der Russen, aantoont, en voegt er by dat uit eene andere bron met zekerheid vernomen is, dat 70,000 man Russen in het gevecht van den 5 tegen de geallieerden gestreden hebben.

De *Russische Invalide* bevat eene officiele opgave van het verlies der Russen in het gevecht van den 5 November, bedragende 42 officieren en 2,969 man aan dooden en 206 officieren en 5,791 man gekwetsten, in het geheel 9,008 dooden en gekwetsten. Het getal krygsgevangenen wordt niet opgegeven.

Prins Mentschikoff erkent in zyn berigt aan den Keizer dat zyn verlies aan dooden en gekwetsten zeer groot was, doch hy zegt dat een aantal der laatsten hersteld waren en reeds dienst deden. Zyne troepen waren volgens zyne bewering nog steeds vol moed.

De Grootvorsten Nicolaas en Michael zyn den 17 November te Kischeneff van Sebastopol teruggekeerd.

Er kwamen by voortduring Engelsche en Turksche troepen ter versterking aan; het getal aangekomene troepen bedroeg reeds verscheidene duizend.

Brieven uit Konstantinopel van den 20 vermelden dat in de laatste tien dagen er 15,000 man troepen van de geallieerden naar de Krim vertrokken zyn.

De belegeringswerken waren geschorst en het beschieten verminderde allengs, op den 18 was het geheel opgehouden. In een ander berigt van dezelfde Courant wordt echter gezegd dat de belegeringswerken nog op den 13 voortgezet werden en vorderingen maakten.

Den 14 November woedde er een zeer zware storm in de Zwarte Zee; de vloten van de geallieerde mogendheden verloren in denzelven een aantal oorlog en transportschepen, die op strand geworpen en verongelukt zyn. Gelukkiglyk was de storm niet buiten de Zwarte Zee, anders zouden de vele zeil en stoomschepen met krygsbehoeften en troepen aan boord, die zich op dien dag in den Griekschen Archipel en de Middellandsche Zee bevonden, het noodlottig hebben kunnen treffen.

Berigten uit Konstantinopel vermelden dat 32 Engelsche transportschepen in den storm van den 14 vergaan zyn. De Prince en de Sea Nymph gingen ten gronde met alles aan boord; drie stoompakket schepen liepen op strand. De Sanspareil dreef op strand met brand in het schip, de Brittannia met vyf voet water in het ruim; de Agamemnon raakte op strand, doch kwam onbeschadigd er van af; de machinerien van de Samson werden beschadigd; de Retribution werd gered door het overboord werpen van het geschut; de Terrible werd gered, doch de Henry IV en de Pluto vergingen.

Uit Odessa wordt onder dagteekening van den 22 November berigt, dat drie linieschepen, zes stoomschepen en achttien transportschepen zware schade in den storm van den 14 bekomen hebben.

De opperbevelhebbers der afdeelingen troepen in het kamp van Honvault, van Vimereux, van Ambleteuse en van Equihen hadden den 25 November 'savonds, per telegraaf, bevelen van Parys ontvangen om *vrywilligers* voor de dienst aan de Krim aantenemen, van iedere kompagnie tien; om 5 ure werden de officieren byeen geroepen, om 7 ure de troepen gemonsterd en kennis van de ontvangene bevelen gegeven, en vyf minuten daarna was het gevorderde getal meer dan voltallig. In eenige kompagnien boden zich 30 tot 40 aan als vrywilligers naar de Krim met den uitroep van „ levé de Keizer."—Allen konden niet aangenomen worden, het lot moest dus beslissen wie het geluk te beurt zou vallen om tegen de Russen te gaan vechten. Den 30 November zouden zy met den spoortrein naar Marseille vertrekken.

Onder dagteekening van 28 November wordt het volgende uit Berlyn geschreven:

„ Het Russische antwoord op de Pruisische nota bevat de bereidwilligheid van den Keizer om onder de volgende voorwaarden over het sluiten van den vrede te onderhandelen:— 1. een waarborg der regten van de Christen onderdanen der Porte, zonder onderscheid van godsdienstbelydenis, te geven door de vyf mogendheden gezamentlyk. 2. Eene beschermheerschappy over de Prinsdommen uitteoefenen gezamenlyk door de vyf mogendheden onder de bepalingen der bestaande tractaten tusschen Rusland en Turkye. 3. Eene herziening van het tractaat van 1841. 4. De vrye vaart op den Donau."

In Engeland is een berigt uit Berlyn, gedagteekend den 30 November, ontvangen geworden, vermeldende dat het door Oostenryk en Pruisen op den 26 aangenomene nieuw additioneel artikel de overeenkomst bevat om de vier voorwaarden aantenemen en pogingen aantewenden om dezelven door de andere mogendheden te doen aannemen. Pruisen belooft tevens Oostenryk te zullen bystaan ingeval hetzelve in de Vorstendommen mogt aangerand worden.

'sKonings aanspraak by de opening der Wetgevende Kamers in Pruisen, op den 30 November, bevat de volgende zinsnede:—

„ Er is een bloedige stryd uitgebroken tusschen drie magtige familie leden der Europesche staten. Ons Vaderland is als nog in denzelve niet gewikkeld; ik heb op nieuw redenen te hopen dat de grondslagen van eene nadere goede verstandhouding misschien welhaast verkregen zullen worden. Zeer naauw aan Oostenryk en het overige Duitschland verbonden, zal ik het als myn pligt blyven beschouwen voor de herstelling van den vrede, de erkenning der onafhankelykheid van de vreemde staten en voor de gematigdheid te pleiten. Wanneer ik genoopt mogt worden kracht by deze houding te voegen, zal Pruisens en myn dierbaar volk de onvermydelyke lasten met onderwerping dragen en weten hoedanig zulke ongevallen het hoofd te bieden. Het leger zal tot den oorlog uitgerust worden."

De *Morning Herald* berigt dat de tyd van dienst buitenlands van den Admiraal Dundas verstreken is, en dat hy naar zyn land met zyn vlagschip de Brittannia zal terugkeeren, vergezeld van de schepen Vengeance en Bellerophon, die afgelost worden door de schroefstoom linieschepen Algiers, van 90 stukken geschut en Hannibal, ook van 90 stukken geschut. De Schoutbynacht Sir Edmond Lyons vervangt Admiraal Dundas als opperbevelhebber van de zeemagt in de Zwarte Zee.

Lord Raglan, de opperbevelhebber der Britsche krygsmagt aan de Krim, is bevorderd tot Veldmaarschalk.

Onlangs is voor den burgerlyken regter te Londen over het Mormonismus gehandeld. Eenigen tyd geleden hadden eenige aanhangers dier godsdienst secte te Londen een lokaal gehuurd, en de by de wet vereischte aangifte aan de overheden gedaan van hun voornemen om aldaar openbare godsdienstoefening te houden; zy vroegen vergunning om er de godsdienst van Protestantsche dissenters uit te oefenen, en deze vergunning was hun verleend. By elke byeenkomst, die er gehouden werd, verscheen ook een Protestantsch catechiseermeester uit Schotland, zekere Hepburn, die telkens den prediker in de rede viel om hem van dwaling te overtuigen; de prediker trad echter niet in woordenwisselingen, en riep eindelyk de policie te hulp. Voor den regter werd door den verdediger van Hepburn aangevoerd: dat de Mormoniten, hoewel zeggende de openbaring van Christus te erkennen, de openbaring van den stichter hunner secte daarboven stelden; dat zy aan hunne geestelyke hoofden het vermogen toeschreven om wonderen te doen; dat zy ook den Protestant, die niet tot hun geloof overging, met het eeuwige verderf bedreigden; dat zy alzoo niet onder de Protestanten konden gerangschikt worden, en de bescherming niet konden inroepen, welke de Engelsche wet aan Protestantsche dissenters verleent: dat zy buitendien de zedelykheid en de maatschappelyke orde aanrandden door de veelwyvery in beginsel te prediken en wel, niet in Engeland maar toch elders, in te voeren. Desniettemin is de aangeklaagde door de Jury schuldig verklaard, en door het hof van assises tot eene kleine correctioneele straf veroordeeld. De gronden dezer uitspraak opgevende, zeide de regter hoofdzakelyk, dat het niet vrystond vreedzame en ordelyke vergaderingen, die aan de voorschriften der Engelsche wet voldaan hadden, te storen omdat men de aldaar verkondigde leer afkeurde of eene woordenwisseling leerzamer dan eene predikatie achtte; dat ook de godsdienstige zamenkomsten der Israelieten door de Engelsche wet beschermd werden; dat indien de volle toepassing der in dezen bestaande wetsbepalingen verkeerdheden medebragt, zulks door de wetgevende magt en niet door eigenmagtige handelingen van een particulier verholpen moest worden.

Dit voorval heeft het publiek in Engeland weder opmerkzaam gemaakt op het Mormonismus en deszelfs gestadig voortgaande verbreiding in Engeland en elders. Eenige Londensche bladen wyzen daarop, om te doen zien, hoever de verdraagzaamheid der Engelsche wetgeving gaat, en hoeveel ingang nog in onzen tyd eene ongerymde leer en eene voorgewende openbaring ook in de beschaafdste landen kunnen vinden. Andere bladen, en daaronder de *Times*, de toepassing der wet in dit geval niet afkeurende, meenen dat de wet al te verdraagzaam is en wyziging of verduidelyking behoeft. "Het is voorzeker uiterst moeijelyk—zegt het genoemde blad, de grens der godsdienstige verdraagzaamheid te trekken; maar eene grens heeft zy; en er schynen uitersten te zyn, die door allen erkend moeten worden buiten die grens te liggen. Verdraagzaamheid verleene Engeland aan de Mormoniten, maar geene bescherming; het beschouwe hen niet als eene godsdienstige secte, althans niet als eene secte van Protestantsche dissenters. Hen op te nemen in den kring, waarover de bescherming én voorregten der Britsche wetgeving zich uitstrekken, dat zou geene verdraagzaamheid zyn, maar bandeloosheid op het gebied der godsdienst."

In den *Times* leest men eene vertaling van een uit Nanking onlangs ontvangen geschrift; het is afkomstig van de leiders der Chinesche revolutie, en alles behalve bemoedigend voor degenen, welke die revolutie als eene beweging van Christelyke strekking met blyde hoop begroetten. In dat geschrift is wel sprake van den Hemelschen Vader, van den Zoon en van den Heiligen Geest of Trooster; maar by de lezing blykt het aldra, dat aan deze namen geene Christelyke denkbeelden worden gehecht: de man, die den Keizer van China naar de kroon steekt, laat zich als een goddelyk persoon vereeren en Zoon Gods noemen; hy handelt naar hemelsche bevelen, van boven ontvangen door tusschenkomst van eenen zyner medestanders, die onmiddellyk met het Opperwezen in aanraking is en daarom den naam van den Heiligen Geest of Trooster voert. Die bevelen bevatten geene diepzinnige leerstukken of verhevene zedelessen; zy betreffen de regeringsdaden, de inrigting van het hof, en zelfs de hofpligtigheden. Zoo wordt bevolen, dat de vorst niet met overhaasting doodvonnissen mag doen uitvoeren; dat hy vrouwelyke dienstboden niet wegens elk gering vergryp met den rotting mag slaan; dat de vermoedelyke troonsopvolger niet moet uitgaan by regenachtig weder; dat de vorst zwangere vrouwen zachtaardig behandelen en niet met geschoeiden voet schoppen mag, enz.

De Duitsche dagbladen deelen een feit mede, zoo buitengewoon, dat men byna zouden weigeren er geloof aan te hechten, indien niet de meest bevoegde personen en verscheidene geleerde genootschappen van Berlyn, Weenen en Munchen voor de waarheid er van in stonden.

De gravin van K....ig had uit haar eerste huwelyk twee zoons, tweelingen, die zy innig lief had. Nadat zy gedurende hunne kindschheid onophoudelyk in levensgevaar hadden verkeerd, besloot de gravin tot herstel hunner kwynende gezondheid, Duitschland, waar zy uitgestrekte landgoederen had, te verlaten en zich in Italie neder te zetten. Daar groeiden de tweelingen op, en herstelden zich hunne krachten, maar zy bleven diezelfde fyngevoeligheid van zenuwen bezitten, die, van hunne jeugd af, hun leven in gevaar had gebragt. Zoowel in uiterlyk voorkomen, als in aanleg en karakter, waren zy elkanders sprekend evenbeeld. Beiden toonden zy grooten aanleg voor de schoone kunsten, vooral voor de schilderkunst. Op hun zestiende jaar hadden zy een gevestigden naam als schilders. Op dien leeftyd herhaalde zich hunne zenuwziekte in erger graad dan voorheen, by beiden vertoonden zich dezelfde verschynselen, en de geneesheeren gaven den raad om ter verdere voorkoming van die ziekte de jongelingen van elkander te scheiden. Eerst weigerden zy volstrekt; maar ten laatsten gaven zy aan de dringende bede hunner moeder toe en lieten het lot beslissen, wie van beiden haar verlaten zou.

Alfred K....ig begaf zich naar Griekenland en Egypte. Zyne reis zou een jaar duren. Geregeld schreef hy aan zyne moeder en aan zynen broeder en zond hun daarby schetsen van schilderyen, die hy onder handen had. Zonderling! zyn tweelingbroeder, die in Italie achtergebleven was, teekende en schilderde volkomen hetzelfde als Alfred.—Zoo dikwyls er eene schildery in olie of waterverw uit Alexandrie of Athene kwam, kon men de wederga er van in het atelier van zyn broeder vinden, en zoo geheel in alle deelen overeenstemmende, dat de kunstenaar zelf er naauwelyks eenig onderscheid in kon ontdekken.

Alfred K....ig stierf ten gevolge van een togt in Opper-Egypte. De geneesheeren, die hem behandeld hadden, zonden een getrouw verslag van al de byzonderheden zyner laatste levensdagen aan zyne ongelukkige moeder, Denzelfden dag, op hetzelfde uur, onder geheel gelyke omstandigheden was ook zyn tweelingbroeder gestorven; de laatste woorden van beiden waren volkomen dezelfde.

De troostelooze moeder keerde daarop naar Duitschland terug, waar haar echtgenoot eene hooge betrekking bekleedde, en een paar jaar later schonk zy wederom het leven aan tweelingen, die het evenbeeld waren der zoons, die zy verloren had. Zy ontvingen dezelfde namen als hunne overledene broeders, en al wat de jeugd van deze gekenmerkt had, herhaalde zich by de jongere broeders. Ook ditmaal besloot de gravin haar land met een zachter klimaat te verwisselen.

Zy begaf zich naar Spanje; de jonge lieden toonden denzelfden aanleg voor de schilderkunst, en maakten zich naam door hun passief. Op hun zestiende jaar deed zich ook by hen die herhaling der ziekte voor en hoe de moeder er zich aanvankelyk ook tegen verzette, eindelyk gaf zy toe, dat hare zonen van elkander verwyderd zouden worden.—Het lot wees wederom Alfred aan, die zich naar het zuiden van Spanje begaf.

Hetzelfde verschynsel dier gelykheid van denkbeelden openbaarde zich ook by hen; de een schilderde te Madrid of Barcelona, wat de ander te Cadix op het doek bragt.—Na verloop van een jaar zou Alfred naar zyne moeder terug keeren. Den dag van zyn vertrek werd hy ziek en stierf op hetzelfde oogenblik, dat zyn broeder den adem uitblies in de armen zyner moeder; beiden spraken stervend dezelfde woorden uit, die hunne andere broeders op hun doodbed op de lippen hadden gehad.

Een arbeider te Rouaan heeft een weefstoel uitgevonden, die, door stoom gedreven, zyde, satyn en andere stoffen in acht kleuren weeft.

De naai-machine wordt reeds by vele Pruisische regementen met voordeel in toepassing gebragt, en zal waarschynlyk binnen kort nog by meerdere garnizoenen worden ingevoerd.

Gedrukt ter Drukkery van
A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz.